

בש"פ 489/22 - ויאצ'סלבארישב נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 489/22

לפני: כבוד השופט ע' פוגלמן

המבקש: ויאצ'סלבארישב

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה למתן רשות לערור על החלטת בית המשפט
המחוזי בבאר שבע (כב' השופט ע' כהן) בעמ"ת
5825-01-22 מיום 9.1.2022

בשם המבקש: עו"ד עמית ויצמן; עו"ד שני פרג'ון

החלטה

1. נגד המבקש הוגש ביום 23.12.2021 כתב אישום שמייחס לו עבירות של גידול, ייצור והכנת סמים מסוכנים לפי סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] (להלן: הפקודה); החזקת חצרים לשימוש או הכנת סמים בלא בהיתר לפי סעיפים 9(א) ו-9(ד) לפקודה; והחזקת סם שלא לצריכה עצמית לפי סעיפים 7(א) ו-7(ג) לפקודה. כעולה מכתב האישום המתוקן מיום 29.12.2021, ביום 13.12.2021 ובמהלך תקופה שקדמה למועד זה, גידל המבקש 46 שתילים של סם מסוכן מסוג קנבוס שמשקלם 11.84 ק"ג, זאת בלא היתר. בדירה שבה גידל המבקש את השתילים הוקמה מעבדה שכללה ציוד ששימש לגידול הסמים. כמו כן החזיק המבקש בסם מסוכן מסוג קנבוס במשקל 0.75 גרם נטו שלא לצריכתו העצמית. בד בבד עם הגשת כתב האישום, ביקשה המשיבה את מעצרו של המבקש עד תום ההליכים. בבקשה נטען כי בידי המשיבה ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של המבקש, וכי מתקיימת עילה למעצרו בשל המסוכנות שנשקפת ממנו לביטחון הציבור, זאת בהתאם לחזקה שקבועה בסעיף 21(א)(1)(ג)(3) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים). עוד צוין שהמבקש הורשע בעבר בעבירות סמים בבית דין צבאי, וכי תלוי ועומד נגדו כתב אישום בגין עבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית (ת"פ (שלום ב"ש) 43449-11-18 מדינת ישראל נ' פיטוסי).

2. ביום 23.12.2021 התקיים דיון בבקשה למעצר עד תום ההליכים, שבמסגרתו ציין בא כוח המבקש כי "לאחר שאני שומע את דברי ביהמ"ש ובצער רב אסכים כי יתקבל בענייניו של [המבקש - ע' פ'] תסקיר מעצר" (שם, בעמ' 1, ש' 18). בהחלטה מאותו יום הורה בית משפט השלום בבאר שבע (כב' השופט י' בן דוד) כי לפני החלטה סופית בבקשה למעצר עד תום ההליכים, יוגש תסקיר שירות המבחן שיתייחס, בין היתר, למסוכנות שנשקפת מהמבקש (להלן: התסקיר). נקבע כי התסקיר יוגש עד למועד הדיון הבא בתיק, שנקבע ליום 30.1.2022. נוכח האמור הורה בית המשפט על מעצרו של המבקש עד החלטה אחרת.

3. ביום 3.1.2022 ערר המבקש על החלטה זו. בו ביום ציין בית המשפט בהחלטתו כי התסקיר התבקש בהסכמת בא כוחו של המבקש, וכי משכך לא ברור מה הטעות הנטענת בהחלטת בית משפט השלום. עוד הורה בית המשפט לבאי כוח המבקש להבהיר מדוע, ככל שבפי המבקש טענות לשינוי במצבו הבריאותי, לא יגישו בקשה לעיון חוזר בבית משפט השלום. באי כוח המבקש עמדו על קיום דיון בערר. ביום 9.1.2022 דחה בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' השופט ע' כהן) את הערר. בית המשפט עמד על כך שבדיון שהתקיים בפני בית משפט השלום בא כוח המבקש הסכים שההחלטה תתקבל לאחר שיוגש תסקיר, ומשכך לא נפלה טעות בהחלטת בית משפט השלום. עוד נקבע כי לא מתקיימות נסיבות מיוחדות המצדיקות קבלת ערר על החלטת ביניים. לבסוף, ציין בית המשפט המחוזי כי ממילא בית משפט השלום עשה "חסד" עם המבקש כאשר הפנה אותו לקבלת תסקיר מלכתחילה, כאשר הכלל הוא שיש להורות על מעצר עד תום ההליכים של נאשמים בעבירות סמים.

4. מכאן הבקשה למתן רשות לערור שלפניי. לטענת המבקש, ההחלטה להורות על הגשת תסקיר בענייניו אינה שוויונית, מאחר ש"במקרים חמורים לאין שיעור" הורה בית המשפט על שחרור לחלופת מעצר אף מבלי להיזקק לתסקיר. בהקשר זה נטען כי אמת המידה המצומצמת למתן רשות לערור על החלטות ביניים מסכלת ביקורת שיפוטית על ריבוי המקרים בהם בית המשפט מבקש תסקיר, זאת חרף עומס העבודה שמוטל על שירות המבחן וחרף העיכוב שהדבר גורם בשחרורם של נאשמים. עוד נטען שכאשר מדובר בנאשמים בעבירות בסם הקנבוס, בשונה מסמים אחרים, קיים חוסר אחידות בין המותבים השונים בשאלת המסוכנות שנשקפת מהם לביטחון הציבור. לצד האמור, נטען שאין לראות בדבריו של בא כוח המבקש בדיון בבית משפט שלום, שלפיהם הוא "מסכים בצער" להמתין לקבלת תסקיר, כהסכמה שכובלת את המבקש מלהשיג על החלטה זו, מאחר שהדבר נאמר בתגובה להמלצת בית המשפט. עוד צוין, כי מצבו הבריאותי של המבקש מתדרדר וכי אף מטעם זה אין להמתין לקבלת התסקיר.

5. לאחר שעיינתי בבקשה ובצרופותיה, הגעתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות. כידוע, על החלטת בית משפט מחוזי בערר הנוגע למעצר לא מוקנה ערר בזכות. סעיף 53(א1)(1) לחוק המעצרים מורה כי על המבקש לערור על החלטה כאמור לבקש רשות לעשות כן מבית משפט זה. מתן רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי ב"גלגול שלישי", תינתן רק במקרים שבהם מתעוררת שאלה בעלת חשיבות ציבורית או משפטית החורגת מעניינם הפרטני של הצדדים. לצד זאת, ייתכנו מקרים שבהם ניתן יהיה לסטות מהכלל האמור ולהעניק רשות לערור אף בהעדר שאלה עקרונית, אם מתקיימות נסיבות חריגות המצדיקות זאת (בש"פ 454/22 אלגמל נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (20.1.2022); בש"פ 2786/11 ג'ריס נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (17.4.2011)). הבקשה שלפניי אינה עומדת באמת מידה זו. בית משפט השלום קבע, לאחר ששמע את טענות הצדדים, ולאחר שבא כוח המבקש נתן הסכמתו, שיש לקבל תסקיר עובר להכרעה באפשרות שחרורו של המבקש לחלופת מעצר. זאת בשים לב לטענות המשיבה שלפיהן המבקש החזיק "מעבדת סמים", בעל הרשעה קודמת בעבירת סמים וכן כי מתנהל נגדו הליך פלילי נוסף. החלטה זו נטועה בנסיבותיו הפרטניות של המקרה כפי שאלה הוצגו לפני בית המשפט, ואין בטענות המבקש כדי להקים עילה למתן רשות לערור. כפי שציין בית המשפט המחוזי, ככל שהמבקש סבור שחל שינוי נסיבות לאחר מתן ההחלטה, פתוחה לפניו הדרך

להגיש בקשה לעיון חוזר. זאת ועוד, דיון בעניינו של המבקש קבוע ליום 30.1.2022. ברי כי המבקש יוכל להשיג גם על החלטת בית המשפט לאחר הדיון בעניינו, ואיני מביע כל עמדה בהקשר זה. משאלה הם פני הדברים, אף לא מצאתי שמתקיימות במקרה דנן נסיבות מיוחדות שמצדיקות בירור נוסף לפני ערכאה זו.

הבקשה נדחית אפוא.

ניתנה היום, כ"אבשבטתשפ"ב (23.1.2022).

ש ו פ ט
